

CAPÍTOL II

Disposicions transitòries

Article 44. *Còmput de períodes anteriors a l'entrada en vigor del Conveni.*

1. Els períodes d'assegurança complerts d'acord amb la legislació de cada una de les parts abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni es tenen en consideració per determinar el dret a les prestacions que es reconeixin en virtut del mateix Conveni.

2. No obstant el que disposen l'apartat anterior i l'article 33.a), quan s'hagi produït una superposició de períodes d'assegurança obligatòria i voluntària que corresponguin a períodes anteriors a l'entrada en vigor del Conveni, cada una de les parts ha de tenir en consideració els períodes efectivament complerts d'acord amb la seva legislació per determinar el dret a la prestació i la quantia d'aquesta.

Article 45. *Fets causants anteriors a l'entrada en vigor del Conveni.*

1. L'aplicació d'aquest Conveni atorga dret a prestacions per contingències esdevingudes abans de la data de la seva entrada en vigor. Tanmateix, l'abonament de les prestacions en cap cas no s'efectua per períodes anteriors a la seva entrada en vigor.

2. Les pensions que hagin estat liquidades per una o ambdues parts o els drets a pensions o rendes que hagin estat denegades o suspeses abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni poden ser revisats o restablerts, a petició dels interessats, tenint en compte les disposicions d'aquest Conveni.

3. Llevat que hi hagi disposicions més favorables previstes per la legislació aplicable de les parts contractants, la sol·licitud de revisió o de restabliment dels drets, en aquests casos, s'ha de presentar en un termini màxim de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni i els drets s'adquireixen a partir de la presentació de la sol·licitud.

No es revisen les prestacions abonades que hagin consistit en un pagament únic.

CAPÍTOL III

Disposicions finals

Article 46. *Vigència del Conveni.*

1. Aquest Conveni s'estableix per un període indefinit. Cada Estat el pot denunciar per escrit en el termini de tres mesos abans de finalitzar l'any civil.

2. En cas de denúncia, i no obstant les disposicions restrictives que les dues parts puguin preveure per als casos de residència a l'estranger d'un beneficiari, les disposicions d'aquest Conveni són aplicables als drets adquirits a l'emparedat del mateix Conveni.

3. Les parts contractants han d'establir de comú acord les disposicions que garanteixin els drets en curs d'adquisició derivats dels períodes d'assegurança o assimilats complerts abans de la data d'acabament del Conveni.

Article 47. *Signatura i ratificació.*

Aquest Conveni entra en vigor el primer dia del segon mes següent a aquell en què cada part hagi rebut de l'altra una notificació escrita especificant que s'han complert totes les condicions constitucionals i reglamentàries per a la seva entrada en vigor.

Per donar-ne fe, els sotasignats, degudament autoritzats a aquests efectes, signen aquest Conveni.

Fet a Tunis el 26 de febrer de 2001, en dos exemplars originals en espanyol i àrab; els dos textos tenen el mateix valor legal.

Pel Govern del Regne
d'Espanya,
Juan Carlos Aparicio Pérez,
Ministre de Treball
i Afers Socials

Pel Govern de la República
de Tunísia,
Hédi M'ehnni,
Ministre d'Afers Socials

Aquest Conveni, segons estableix l'article 47, entra en vigor l'1 de gener de 2002, primer dia del segon mes següent al de la recepció de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comunica el compliment de totes les condicions legals necessàries.

Es fa públic per a coneixement general.
Madrid, 5 de desembre de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

CAP DE L'ESTAT

24624 LLEI 20/2001, de 26 de desembre, sobre concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 19.945.098.263 pessetes (119.872.454,79 euros), per atendre insuficiències de crèdit produïdes en exercicis anteriors per la compensació d'interessos de préstecs a la construcció naval. («BOE» 310, de 27-12-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els ajuts a la construcció naval en la legislació espanyola són de dos tipus, uns ajuts al funcionament a través de la concessió de primes per a la construcció i transformació de vaixells, mitjançant suports i reduccions en el seu preu, i unes subvencions al tipus d'interès dels préstecs concedits per finançar la construcció i transformació de vaixells.

Actualment, el Reial decret 442/1994, d'11 de març, sobre primes i finançament a la construcció naval, que substitueix el Reial decret 826/1991, de 24 de maig, sobre primes a la construcció naval, i el Reial decret 1331/1991, de 2 d'agost, sobre mesures de finançament de la demanda interna de vaixells, és el que empara aquest tipus de subvencions.

Encara que el període de vigència del Reial decret 442/1994, d'11 de març, era el de la Setena Directiva del Consell de la UE (90/684/CEE), prorrogat per la Directiva 93/115/CE, de 16 de desembre, ja que el Reglament (CE) número 1540/98, del Consell, de 29 de juny, sobre ajuts a la construcció naval, mantenia el mateix esquema d'ajuts, es va optar per modificar el dit Reial decret mitjançant la publicació del Reial decret 2600/1998, de 4 de desembre, modificat de nou pel Reial decret 3452/2000, de 22 de desembre, per adaptar-lo al que disposa el Reglament esmentat, i amb la

vigència del Reial decret igual que la del Reglament, aplicable fins al 31 de desembre de 2003.

D'aquesta manera, la legislació vigent permet una subvenció de fins a 3 punts percentuals als préstecs concedits per a la construcció naval amb una vida màxima de catorze anys.

En la subsidiació dels interessos d'aquests crèdits destinats a la construcció naval han quedat pendents obligacions corresponents a exercicis anteriors, a la cobertura de les quals atén aquest crèdit extraordinari que es tramita, d'acord amb el dictamen del Consell d'Estat, amb l'informe favorable previ de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió d'un crèdit extraordinari.*

Es concedeix un crèdit extraordinari per un import de 19.945.098.263 pessetes (119.872.454,79 euros) a la secció 20 «Ministeri de Ciència i Tecnologia», servei 11, «Direcció General de Política Tecnològica», programa 723B, «Reconversió i reindustrialització», capítol 7, «Transferències de capital», article 77, «A empreses privades», concepte 777, «Compensació d'interessos per a préstecs a la construcció naval, per obligacions d'exercicis anteriors».

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior es finança amb deute públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

24626 *LLEI 16/2001, de 29 de novembre, d'ampliació dels terminis de resolució del procediment i de presentació de sol·licituds concedits pel Decret 288/2000, de 31 d'agost, pel qual s'estableixen els requisits per regular les indemnitzacions de les persones incloses en els supòsits previstos per la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia, i excloses dels beneficis de la disposició addicional divuitena dels pressupostos generals de l'Estat per als períodes 1990 i 1992. («BOE» 310, de 27-12-2001.)*

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb

el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 16/2001, de 29 de novembre, d'ampliació dels terminis de resolució del procediment i de presentació de sol·licituds concedits pel Decret 288/2000, de 31 d'agost, pel qual s'estableixen els requisits per regular les indemnitzacions de les persones incloses en els supòsits previstos per la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia, i excloses dels beneficis de la disposició addicional divuitena dels pressupostos generals de l'Estat per als períodes 1990 i 1992.

PREÀMBUL

La Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1990, en la seva disposició addicional divuitena, va estipular la concessió d'una sèrie d'indemnitzacions a favor de les persones que van patir presó com a conseqüència dels supòsits regulats per la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia.

Pel Decret 288/2000, de 31 d'agost, la Generalitat va ampliar la cobertura d'aquelles indemnitzacions a persones residents a Catalunya que, havent patit privació de llibertat en els supòsits previstos per la Llei 46/1977, no complien algun dels requisits exigits per la dita disposició addicional divuitena.

Inicialment, la base reguladora vuitena de l'annex al Decret 288/2000, de 31 d'agost, va establir un termini de sis mesos per a finalitzar el procediment d'atorgament de les esmentades indemnitzacions, el qual fou ampliat pel Decret 145/2001, de 29 de maig. I si l'exposició de motius d'aquest Decret remarcava aleshores la necessitat d'analitzar i comprovar el compliment dels requisits de totes aquestes sol·licituds, de l'esmena de deficiències pels interessats, dels informes preceptius, etc., la qual necessitat implicava un lògic retard de la resolució, no pal·liable ni amb l'habilitació de més mitjans personals i materials proveïts a aquest efecte, ara, no sols perduren les mateixes dificultats, sinó que es preveu que s'incrementin amb la concessió, per aquesta Llei, d'un nou termini de presentació de sol·licituds. Tot això aconsella una nova ampliació del termini per a dictar i notificar la resolució, en interès de tots els afectats.

Cal aclarir que l'obertura d'aquest nou termini de presentació no afecta les sol·licituds en curs, sinó que té per objecte les sol·licituds ja formulades anteriorment amb el mateix objecte d'obtenir una indemnització a l'empara del Decret 288/2000, de 31 d'agost, però que foren lliurades extemporàniament, i també les altres sol·licituds no presentades per persones que, malgrat complir els requisits de l'article 2 del Decret esmentat, no van arribar a formular-les. Efectivament, cal tenir en compte, d'una banda, aquells afectats que, malgrat complir els requisits exigits per l'article 2 del Decret 288/2000, de 31 d'agost, han presentat la sol·licitud fora del termini establert per la base reguladora 3.3 de l'annex, i, d'altra banda, aquells que, simplement, no han pogut presentar-la, vistes les dificultats sorgides tant per als uns, com per als altres a l'hora de disposar de la documentació acreditativa pertinent.

Així, per tal de donar satisfacció a un nombre més ampli de persones afectades per la repressió de les llibertats que van patir presó com a conseqüència dels supòsits definits per la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, és procedent ampliar el termini per a dictar i notificar les resolucions relatives a indemnitzacions, el nombre de les quals s'incrementarà, sens dubte, considerablement. Tot això justifica que es dicti una norma amb rang de llei, de conformitat amb el que exigeix, per a la durada del termini, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.